

הלך אחרי הרי נפתלי או העפיל אל ראש החרמון ועל ידי
כך פגרנו במקצת בתורת החשבון או הנדסה...

שתי העיניים, מלאות אהבה וספוגות חמלה, היו נכבשות
מטה והאפלה השתלטה בכל קצות החדר. מוסר כליות
נוקף את הלב, היה מדכאנו וזרם דמעות היה אף שם מחנק
לגרונו... אלה הם זכרונות יקרים שספק אם המורה עצמה
הרגישה בהם בזמן שהיתה מנצחת עלינו בתוך ד' אמות
המחלקה.

אלה הן שתי העיניים, שמשכוני לנהלל לפני שלש שנים
עת הלכתי לפקוד מורתי ולהחיות את אותם הזכרונות
הנעימים, שבתוך המולת החיים, קשה להתייחד אתם
תמיד.

ובהזדמנות זאת, לרגל כלולות בתך, מחדש אני את
ברכותי, הנטויות תמיד אליך מורתי הנעלה ומאחל לך
אורך ימים, כוח ועצמה ושתזכי אף לראות כיצד נכדיך ונכד-
דותיך מציבים יתד עולם בעמק.

בהזדמנות זאת אני מעביר אף את ברכותי ליהודה ידידי
ועמיתי (הלא הוא שהקנה לי את יסודות היהדות עת הורני
את הלכות בר-מצוה ושינן לפני את המפטיר שעד היום אז-
כרנו בעל פה). לרוחמה ולנשארים. את הכלה עצמה מברך
אני באופן מיוחד בברכות נאמנות המתפרצות בשפע.

תלמידך המסור לך תמיד

ד"ר יעקב רוניק